

P o s u d e k

na rigorózní práci Mgr. **Pavly Čuříkové** „Morální a materiální satisfakce v občanském právu“ (stran 112; připojeny použité prameny a literatura; seznam použitých právních předpisů, soudní judikatury obecných soudů i Ústavního soudu ČR; anglické resumé)

Předložená rigorózní práce je - s úvodem i závěrem - rozložena do deseti kapitol, z nichž většina se dále dělí na subkapitoly.

Zpracované téma je aktuální, a to jak z hlediska teoretického i praktického, tak v současné době rovněž legislativního, kdy je připravován nový občanský zákoník. Ten se také ve zvláštní části jakož i v části týkající se náhrady škody zabývá ochranou osobnosti fyzických osob.

Rigorózní práce je komplexním pojednáním o základních teoretických i praktických otázkách ochrany osobnosti. Rigorózantka při svém zpracování postupuje logicky od výkladů obecných a základních pojmů své práce, tj. od morální a materiální satisfakce. Následně věnuje svou pozornost výkladům některých zvláštních otázek ochrany osobnosti fyzické osoby, a to jednak v mediálních zákonech, jednak v oblasti působnosti autorského zákona. Zabývá se záslužně rovněž návrhem nového občanského zákoníku, jakož i Zásadami evropského deliktního práva, obojím správně se zřetelem k předmětu zkoumání své práce.

Předložená rigorózní práce svým celkovým obsahovým zpracováním přesvědčuje o rigorózantčiných teoretických znalostech zkoumané problematiky, o solidně provedené analýze příslušných pozitivněprávních úprav, a to jak pokud jde o samotnou obecnou občanskoprávní ochranu fyzických osob, tak zejména o ochranu jejich ústředních osobnostních statků, jaké představují zdraví a život.

Lze konstatovat, že předložená rigorózní práce svým syntetickým i analytickým přístupem splnila v plné míře cíl, který si rigorózantka při

zpracování zvolené tematiky vytkla. Zpracování má svou logickou strukturu, přesvědčuje čtenáře o znalostech tematiky nejen z hlediska právního, nýbrž i sociálního (rigorózanťka např. úspěšně využila poznatků nabytých ze své samostatně zorganizované ankety, týkající se názorů postižených osob na peněžitou satisfakci). Rigorózanťka přímo v textu pracuje transparentně s použitou literaturou (chybí mně pouze větší díl přihlížení a srovnání se zahraniční úpravami a literaturou), výborně se orientuje v soudní judikatuře jak obecných soudů, tak Ústavního soudu ČR (v tomto směru je patrné, že rigorózanťka využívá účelně i svých zkušeností ze svého současného zaměstnání).

I po systematické stránce má práce solidní úroveň, podávané výklady jsou velmi přehledné. Z tohoto hlediska bych přivítal pouze zpracování jinak zdařilého výkladu o principech evropského deliktního práva přímo do příslušných souvislostí předchozích analýz, neboť takto provedenou komparací by vznikl ucelenější a plastičtější obraz jak o současném stavu, tak o úrovni české právní úpravy.

Pokud jde o formální stránku práce, je zpracování jednotlivě zkoumaných otázek věcné a srozumitelné.

Z jednotlivých kapitol práce sluší ocenit zejména solidní syntetické a analytické výklady předpokladů vzniku občanskoprávní odpovědnosti za neoprávněný zásah do osobnostní sféry. I když jde o problematiku, která je dnes v poměrně rozsáhlé míře v české odborné literatuře již zpracována, nicméně pozitivně hodnotím, že rigorózanťka v některých kapitolách hledá a také nalézá prostor pro uplatnění svého samostatného přemýšlivého přístupu (např. v kapitolách o náhradě majetkové újmy v penězích, o škodě na zdraví).

Některé přílehlavé postřehy rigorózanťky jsou patrné zejména ve výkladech o náhradě nemajetkové újmy v penězích. V této části práce hodnotím z hlediska samostatného přístupu rigorózanťčiny úvahy o vzájemném vztahu morálního a peněžního zadostiučinění, o opodstatněnosti morální satisfakce i v současných podmínkách, o tzv. posmrtné ochraně fyzické osoby, jakož i její zamýšlení se nad určením výše náhrady nemajetkové újmy v penězích.

V souvislosti s výkladem o nápravě vytrpěných bolestí a ztížení společenského uplatnění jsem však v práci postrádal zaujetí rigorózností stanoviska k aktuálnímu záměru v návrhu nového občanského zákoníku, tj. odmítnout stávající bodové ohodnocování a nahradit je obecným kritériem „slušného“ vypořádání.

Závěrem hodnocení rigorózní práce chci uvést, že práce má ve všech ve všech směrech, tj. ve směru obsahového zpracování (schopnost analýzy i syntézy, přemýšlivé uvádění zkoumaného tématu do širších sociálních souvislostí), systematického uspořádání i jazykového a stylistického vyjádření, potřebné parametry kladené na rigorózní práce.

Proto doporučuji předloženou rigorózní práci k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.